

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

19 mai 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Petru Ursache,

Judecătorii – Petru Moraru, Ghenadie Nicolaev, Constantin Alerguș și Nadejda Toma,

a judecat fără citarea părților, recursul ordinar prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Strășeni din 08 aprilie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 decembrie 2014, declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Djulieta Devder și de avocatul Ion Gavriliuc în numele inculpatului

Digori Ion Tudor, născut la 01 martie 1984, originar din s. Clișova, r-nul Orhei, domiciliat mun. Chișinău, str. Cramei 7A,

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 24.04.2013 - 08.04.2014;

Instanța de apel: 08.05.2014 - 03.12.2014;

Instanța de recurs: 27.02.2015 - 19.05.2015.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni din 08 aprilie 2014, Ion Digori a fost condamnat:

- în baza art. 361 alin. (1) Cod penal, la amendă în mărime de 150 unități convenționale, echivalentul a 3.000 lei;

- în baza art. 190 alin. (2) lit. d) Cod penal, la amendă în mărime de 700 unități convenționale, echivalentul a 14.000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere pe un termen de 2 ani.

În baza art. 84 alin. (1), (2) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă, amendă în mărime de 750 unități convenționale, echivalentul a 15.000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere pe un termen de 2 ani.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat *în fapt* că, Ion Digori, activînd în funcție de director al S.C. „Bilan Grup” S.R.L., în baza contractului de antrepriză încheiat cu Consiliul raional Strășeni pentru efectuarea lucrărilor de construcție, reparație capitală și reparație curentă la tabăra de odihnă „Codru”, înregistrat la 15 mai 2009 la Agenția Achiziții Publice și Ajutoare Umanitare cu nr. 1-8430/09, avînd scopul confecționării și folosirii actelor false, în perioada lunii decembrie 2009, intenționat, știind cu certitudine că nu au fost efectuate toate lucrările de construcție la obiectele situate pe teritoriul taberei de odihnă „Codru” din s. Căpriană, r-nul Strășeni, a inclus în procesul-verbal al lucrărilor efectuate cu nr. 4 din decembrie 2009, la pct. pct. 18, 19, date false, care atestau faptul că au fost efectuate lucrări cu armături din oțel beton OB 37 fasonate în atelier de șantier cu

diametrul barelor pînă la 8 mm inclusiv, în cantitate de 560 kg și lucrări cu armături din oțel beton OB 37 fasonate în atelier de șantier cu diametrul barelor peste 8 mm inclusiv, în cantitate de 2.000 kg, care în realitate nu au avut loc.

Ulterior, în vederea realizării intenției sale criminale, după perfectarea procesului-verbal nominalizat, l-a semnat, a aplicat ștampila S.C. „Bilan Grup” S.R.L. și l-a prezentat pentru semnare reprezentantului Consiliului raional Strășeni, Gheorghe Osnaci, ca urmare obținînd transferul de la Consiliul raional Strășeni în adresa S.C. „Bilan Grup” S.R.L., suma 646.242,68 lei, dintre care, sumă 25.666 lei a fost achitată pentru lucrări, care de fapt nu au fost executate.

Tot Ion Digori, activînd în funcție de director la S.C. „Bilan Grup” S.R.L. și urmărind scopul dobîndirii ilicite a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, întocmind în baza contractului de antrepriză încheiat cu Consiliul raional Strășeni pentru efectuarea lucrărilor de construcție, reparație capitală și reparație curentă la tabăra de odihnă „Codru”, care a fost înregistrat la 15 mai 2009 la Agenția Achiziții Publice și Ajutoare Umanitare cu nr. 1-8430/09, și deținînd procesul-verbal al lucrărilor efectuate cu nr. 4 din decembrie 2009, în care erau incluse date false care atestau faptul că au fost efectuate lucrări, dar în realitate nu au avut loc, l-a semnat, a aplicat ștampila S.C. „Bilan Grup” S.R.L. și l-a prezentat pentru semnare reprezentantului Consiliului raional Strășeni, Gheorghe Osnaci.

Ca urmare, reprezentantul Consiliului raional Strășeni, Gheorghe Osnaci, a consemnat procesul-verbal nominalizat, neverificînd cele scrise în el de către inculpatul Ion Digori, care în continuarea acțiunilor sale infracționale, în baza procesului-verbal cu date false, a obținut transferul de la Consiliul raional Strășeni în adresa S.C. „Bilan Grup” S.R.L., suma 646.242,68 lei, dintre care, suma 25.666 lei, a fost achitată pentru lucrări, care de facto nu au fost executate, care prin înșelăciune și abuz de încredere a însușit-o de la Consiliul raional Strășeni.

3. Sentința a fost contestată cu apel de către procuror și avocatul Ion Gavriiliuc în numele inculpatului, care au solicitat:

- **procurorul**, casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărîri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Ion Digori să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 361 alin. (2) lit. d) Cod penal, la 3 ani închisoare și în baza art. 190 alin. (4) Cod penal, la 7 ani închisoare, iar în temeiul art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor, a-i stabili pedeapsă definitivă 8 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În motivare a invocat că, acțiunile inculpatului Ion Digori eronat au fost reîncadrate, deoarece vina acestuia de săvîrșirea faptelor incriminate în rechizitoriu a fost demonstrată integral prin probele administrate și anume declarațiile specialistului Inspecției de Stat în Construcții Artur Oltean, declarațiile martorului Gheorghe Osnaci, raportul de expertiză nr. 2232 din 07.11.2012, precum și prin corpurile delictelor anexate la dosar.

Subsidiar a menționat că, pedeapsa aplicată este una prea blîndă și nefondată.

- **avocatul Ion Gavriiliuc în numele inculpatului**, casarea acesteia cu pronunțarea unei hotărîri de achitare.

În motivare a invocat că, procesul penal nu poate fi continuat, deoarece inculpatul a fost pus sub învinuire la 08.10.2010 în baza art. 361 alin. (2) lit. d) Cod penal, la 24.02.2011 a fost încetat procesul penal în baza art. 190 Cod penal, iar la 25.02.2011 a fost încetat procesul penal pornit în baza art. 361 alin. (2) lit. d) Cod penal, ulterior la 05.05.2011, a fost emisă ordonanța de anulare a ordonanțelor de

încetare a urmăririi penale, fiind dispusă reluarea urmăririi penale.

Astfel, au fost încălcate prevederile art. 287 Cod de procedură penală, deoarece procurorul a admis erori de drept și de fapt, exprimate prin aprecierea necorespunzătoare a circumstanțelor cazului, fiind-că motivele invocate nu pot fi considerate fapte noi descoperite.

Subsidiar, a menționat că, raportul de expertiză nr. 2232, din 07.11.2012, urma a fi apreciat critic, deoarece anterior efectuării acestei expertize, expertul Alexandr Gordînschi împreună cu expertul Ana Sîrghii, au întocmit un proces-verbal privind imposibilitatea efectuării expertizei în baza ordonanței din 11.08.2011.

Învinuirea înaintată lui Ion Digori nu cade sub incidența art. 361 Cod penal, fiind admise încălcări procesuale, astfel că de drept este inadmisibilă urmărirea persoanei de două ori pentru aceiași faptă.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 decembrie 2014, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate, cu menținerea sentinței.

4.1. La adoptarea soluției date, instanța de apel a reținut că, prima instanță, cercetînd totalitatea probelor administrate de către organul de urmărire penală, prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței și veridicității lor, corect a încadrat acțiunile lui Ion Digori în baza art. art. 190 alin. (2) lit. d), 361 alin. (1) Cod penal, axîndu-se la adoptarea soluției sale pe probe, administrate în cursul urmăririi penale și cercetate la faza judecării cauzei penale în prima instanță, cît și în instanța de apel, și anume: declarațiile reprezentanților părții vătămate, Consiliului raional Strășeni, Iulia Zabunov (f.d.408-410, vol.II) și Tudor Anton (f.d.427-431, vol.II); declarațiile martorului Artur Oltean (f.d.424-424, vol.II); declarațiile martorului Nicolae Robu (f.d.416-419, vol.II); declarațiile martorului Gheorghe Osnaci (f.d.444-445, vol.II); declarațiile martorului Constantin Ionița (f.d.447-448, vol.II); contractul de antrepriză nr. 19 din 24.04.2009, prin care se confirmă faptul că, între Consiliul raional Strășeni și S.R.L. „Bilan Grup” a fost încheiat un contract pentru construcția stației de epurare, reparația capitală a unui bloc și reparația curentă a altor obiecte în valoare totală de 1.584.922,67 lei (f.d.20-21, vol.I); procesul-verbal de control a volumelor și costului lucrărilor executate la obiectivul „Reparația și reconstrucția Taberei de odihnă „Codru” din r-nul Strășeni” nr. 03-5/6 din 31.03.2010, prin care se confirmă faptul că, reparația și reconstrucția a fost execută în baza contractului de antrepriză nr. 19 din 24.04.2009. Valoarea lucrărilor contractate constituie suma de 1.584.922,67 lei (f.d.49-50, vol.I); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 19.05.2010, cu planșă fotografică, potrivit căruia un bloc pentru copii și parțial blocul cantinei sunt demolate, la blocul alimentar parțial demolat, există săpături pentru fundație, grămezi cu pietriș și nisip, alte materiale de construcție (f.d.52-64, Vol.I); procesele-verbale de ridicare din 19.05.2010 și 24.05.2010, potrivit cărora de la Consiliul raional Strășeni și de la S.C. „Bilan Grup” S.R.L., s-a efectuat ridicarea originalelor proceselor-verbale a lucrărilor executate: nr. 1 din mai 2009, în sumă totală de 90.092,75 lei, nr. 2 din iunie 2009, în sumă totală de 273.195,10 lei, nr. 3 din luna iulie 2009, în sumă totală de 126.614,40 lei; fără număr pentru anul 2009, în sumă totală de 156.340,73 lei, care a fost corectat în nr. 4.1 pe luna decembrie 2009 „Lucrări de demolare”, în sumă de 50.145,34 lei, nr. 4.2 pe luna decembrie 2009 „Lucrări de construcții”, în sumă de 6.956,84 lei și nr. 4.3 pe luna decembrie 2009 „Procurarea materialelor” în sumă de 99.238,55 lei, care sunt semnate,

aprobate și în temeiul cărora s-au efectuat achitări (f.d.66-88, 90-107, vol.I); raportul de expertiză tehnică a documentelor nr. 410, 415-419 din 20-25.08.2010, potrivit căruia în procesele-verbale a lucrărilor executate semnăturile la rubrica cu numele lui Ion Digori, au fost executate însuși de către acesta și impresiunile de șampilă cu inscripția „Bilan Grup” S.R.L. au fost create cu ștampilele acestei întreprinderi (f.d.167-180, vol.I); raportul de expertiză nr. 2232 din 07.11.2012, potrivit căruia, volumul lucrărilor de reparație efectuate de către S.R.L. „Bilan Grup”, la obiectivul Tabăra „Codru”, potrivit proceselor-verbale nr. 1, 2, 3 și 4, nu au fost efectuate în volum deplin (f.d.330-332, vol.II); sentința Judecătorei Strășeni din 04.11.2010, prin care Gheorghe Osnaci a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 329 alin. (1) Cod penal (f.d.282-284, vol.II).

Instanța de apel a reținut că, prima instanță corect a constatat prezența în acțiunile inculpatului Ion Digori, a elementelor constitutive ale infracțiunilor prevăzute de art. art. 361 alin. (1), 190 alin. (2) lit. d) Cod penal, lipsind careva motive întru casarea sentinței în partea încadrării juridice a acțiunilor inculpatului.

Instanța de apel a echivalat poziția inculpatului de nerecunoaștere a vinovăției cu o poziție de apărare, în scopul evitării pedepsei penale, deoarece, vina acestuia a fost demonstrată integral, prin probele administrate.

Totodată, instanța de apel a apreciat critic argumentele apărării cu referire la erorile procesuale admise, indicînd că Ion Digori a fost pus sub învinuire la 08.10.2010 în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, la 26.01.2011 a fost pus sub învinuire în baza art. 361 alin. (2) lit. d) Cod penal, la 24.02.2011 a fost încetat în parte procesul penal intentat în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, la 25.02.2011 a fost încetat procesul penal intentat în baza art. 361 alin. (2) lit. d) Cod penal, cu tragerea la răspundere contravențională, ulterior, la 05.05.2011 a fost emisă ordonanța de anulare a ordonanțelor de încetare a urmăririi penale, fiind dispusă reluarea urmăririi penale, deoarece, careva erori procesuale la emiterea ordonanței procurorului prim adjunct General al R. Moldova, din 05.05.2011, nu s-au admis, avînd în vedere că soluția dată a fost generată de faptul că ordonanțele anterioare de încetare a urmăririi penale în privința lui Ion Digori, au fost emise cu încălcarea normelor generale de apreciere a probelor și de stabilire a pedepsei.

Aceste circumstanțe corect au condiționat anularea ordonanțelor privind încetarea procesului penal și reluarea urmăririi penale, fiind-că, s-a constatat cu certitudine existența împrejurărilor de fapt ce stabilesc existența infracțiunii.

Mai mult, a fost cert evidențiat faptul că apărarea nu a înaintat în cadrul urmăririi penale cerere privind încetarea procesului penal din motivul încălcărilor procesuale, fiind înaintată doar cerere privind scoaterea lui Ion Digori de sub urmărire penală, iar achitarea amenzii, nu influențează asupra vinovăției persoanei.

La fel, instanța de apel a reținut ca neîntemeiate argumentele precum că, la întocmirea raportului de expertiză nr. 2232 din 07.11.2012, au fost admise careva încălcări din partea expertului, avînd în vedere situația că de către apărare nu a fost contestat acest raport, prin înaintarea unei cereri privind numirea unei contra-expertize, mai mult, aprecierea acestui raport a fost făcută prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală.

Instanța de apel a reținut ca corect exclus din învinuirea înaintată lui Ion Digori, falsificarea proceselor-verbale a lucrărilor executate: nr. 1 din mai 2009, nr. 2 din iunie 2009 și nr. 3 din iulie 2009, care sunt semnate, aprobate și în temeiul cărora s-au efectuat achitări, deoarece, din declarațiile reprezentantului părții

vătămate Tudor Anton, cât și a martorilor Gheorghe Osnaci, Nicolae Robu, Constantin Ionița și ale inculpatului s-a adeverit cu certitudine că devizul de cheltuieli pentru reparația taberei a fost întocmit în baza informației colectate pentru anii precedenți, însă când s-au început lucrările, s-a stabilit necesitatea efectuării unor lucrări adăugătoare, pentru care urma a fi efectuate corectări în devizul de cheltuieli, însă acestea n-au fost efectuate din vina Consiliului raional Strășeni și a serviciilor acestora, însă de fapt toate lucrările au fost efectuate.

Învinuirea pentru confecționarea și folosirea documentului oficial fals a fost confirmată doar parțial și anume în confecționarea și falsificarea procesului-verbal nr. 4, din decembrie 2009, conform căruia în pct. 18 și 19, care se referă la lucrările a 560 kg cu armaturi din oțel beton OB 37 fasonate în atelier de șantier cu diametrul barelor pînă la 8 mm inclusiv, în sumă de 4.373 lei și a 2.000 kg cu armaturi din oțel beton OB 37 fasonate în atelier de șantier cu diametrul barelor peste 8 mm inclusiv, în sumă de 15.071 lei, în total 19.444 lei, iar valoarea calculată cu adausuri este de 25.666 lei, care potrivit art. 126 alin. (1) Cod penal, se califică ca fiind proporții considerabile și nicidecum proporții mari, lucru care a modificat esențial încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului Ion Digori, de la art. 361 alin. (2) lit. d) Cod penal la art. 361 alin. (1) Cod penal.

Instanța de apel a menționat că, probele pe care s-a axat învinuirea și anume raportul de expertiză nr. 2232 din 07.11.2012, potrivit căruia s-au exclus lucrări de preparare a betonului și betonare în sumă totală de 10.378 lei, este neîntemeiată, deoarece aceste lucrări urmau a fi efectuate la blocul alimentar după demolarea acestuia, dar au fost incluse în procesele-verbale anterioare demolării și pregătirii turnării betonului, precum și lucrări la pardoseli din materiale plastice în sumă totală de 54.800 lei, avînd în vedere că acesta contravine cu celelalte probe administrate pe parcursul urmăririi penale și cercetate în prima instanță și în instanța de apel.

Nu a fost admis nici capătul învinuirii privind eliberarea de careva obligații a inculpatului Ion Digori, din considerentul că nu au fost stabilite și identificate cu certitudine de care anume obligații a fost eliberat inculpatul Ion Digori, la întocmirea și semnarea procesului-verbal nr. 4 din decembrie 2009.

Instanța de apel a reținut că, corect a fost dispusă reîncadrarea acțiunilor inculpatului Ion Digori de la alin. (4) art. 190 Cod penal, la art. 190 alin. (2) lit. d) Cod penal, întrucît, pentru întrunirea elementului constitutiv al infracțiunii incriminate de către organul de urmărire penală, este necesar cauzarea de daune în proporții mari, element constitutiv ce nu a fost întrunit în speță, prejudiciul cauzat prin infracțiune constituie suma 25.666 lei, ceia ce nu depășește valoarea de 2.500 unități convenționale, prevăzut de art. 126 alin. (1) Cod penal.

4.2. Instanța de apel a menționat că, pedeapsa stabilită de către prima instanță este legală, întemeiată și motivată, fiind respectate cerințele prevăzute de art. art. 6, 7, 61, 75, 76 Cod penal, iar pedeapsa aplicată inculpatului Ion Digori, este corectă, echitabilă și proporțională faptelor săvîrșite de către acesta.

5. Procurorul, în temeiul pct. 6), 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, a contestat cu recurs ordinar decizia, solicitînd casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivare a invocat că, instanța de apel nu a supus unei noi aprecieri probele administrate în cauza penală, doar a reținut ideea primei instanțe, care a statuat asupra reîncadrării acțiunilor inculpatului, de la alin. (4) la alin. (2) art. 190 Cod penal și respectiv de la alin. (2) lit. d) la alin. (1) art. 361 Cod penal.

În opinia acuzării, instanțele de fond, în baza propriilor convingeri subiective, eronat au decis că, în cazul dat nu poate fi imputat inculpatului pentru ambele infracțiuni semnul calificativ „*cu cauzarea de daune în proporții mari*” și au exclus-o din învinuire diminuând esențial suma prejudiciului cauzat, deși atât în cadrul urmăririi penale, cât și în cadrul cercetărilor judecătorești, vinovăția inculpatului privind însușirea de către acesta, a sumei de 90.844 lei, a fost dovedită incontestabil.

Vina inculpatului Ion Digori în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. art. 361 alin. (2) lit. d), 190 alin. (4) Cod penal, este reflectată în mod obiectiv prin declarațiile specialistului Inspecției de Stat în construcții Artur Oltean; declarațiile martorului Gheorghe Osnaci; procesul-verbal de control a volumelor și costului lucrărilor executate la obiectivul „Reparația și reconstrucția Taberei de odihnă „Codru” din raionul Strășeni” nr. 03-5/6 din 31.03.2010 și borderoul anexat prin care s-a stabilit lucrările neexecutate și costul lor; procesul-verbal de cercetare la fața locului din 19.05.2010, prin care s-a constatat starea taberei la momentul verificării și confirmă lipsa efectuării lucrărilor indicate de specialistul inspecției de stat în construcții în procesul-verbal de control nr. 03-5/6 din 31.03.2010, contractul de antrepriză nr. 19 din 24.04.2009, ce dovedește obligațiile părților privitor la volumul lucrărilor, costul lor, primirea și predarea lucrărilor efectuate, procesele-verbale de ridicare a originalelor proceselor-verbale a lucrărilor executate, ridicate din contabilitatea Consiliului raional Strășeni și contabilitatea S.C. „Bilan Grup” S.R.L., semnate de către Gheorghe Osnaci și Ion Digori, aprobate de președintele și vicepreședintele raionului Strășeni, care au servit temei pentru transferarea banilor publici în adresa „Bilan Grup” S.R.L.; raportul de expertiză tehnică a documentelor Nr. 410, 415-419 din 20-25.09.2010, care confirmă semnăturile efectuate de Ion Digori în aceste procese-verbale unde au fost introduse date denaturate pe care au fost aplicate ștampila S.C. „Bilan Grup” S.R.L., corpurile delict - originalele proceselor-verbale a lucrărilor executate nr. 1, 2, 3, 4, scrisoarea directorului S.C. „Bilan Grup” S.R.L.; procesele-verbale a lucrărilor executate nr. 4.1, 4.2, 4.3 și 4.4 ridicate din contabilitatea Consiliului raional Strășeni și contabilitatea S.C. „Bilan Grup” S.R.L., care au fost examinate și atașate la materialele cauzei penale; raportul de expertiză cu nr. 2232 din 07.11.2012, potrivit căruia s-a stabilită lipsa efectuării lucrărilor indicate în procesele-verbale ale lucrărilor efectuate cu nr. 1 din mai 2009, nr. 2 din iunie 2009, nr. 3 din iulie 2009 și nr. 4 din decembrie 2009, întocmite de inculpatul Ion Digori și majorarea costului lucrărilor efectuate în sumă totală de 90.844 lei.

Raportul de expertiză în construcții cu nr. 2232 din 07.11.2012, prin care a fost specificat cuantumul prejudiciului cauzat, nu a fost contestat de către inculpat sau apărătorul său.

5.1. Avocatul Ion Gavriiuc, în numele inculpatului, în temeiul pct. pct. 6), 11), 15), 16) alin. (1) art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, a contestat cu recurs ordinar hotărârile pronunțate, solicitând casarea acestora, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare sau de încetare a procesului penal.

În motivare a invocat că, cauza penală a fost intentată la 03 august 2010 în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, la 08 octombrie 2010, Ion Digori a fost pus sub învinuire pentru săvârșirea acestei infracțiuni, iar la 26 ianuarie 2011 acesta a fost pus sub învinuire pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. d) Cod penal.

La 24 februarie 2011, Procuratura Anticorupție a emis ordonanța de încetare în parte a urmăririi penale din lipsa faptului infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, iar la 25 februarie 2011, încetează urmărirea penală față de Ion Digori privitor la faptele prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. d) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 55 Cod penal, prin tragerea la răspundere contravențională, cu aplicarea unei amenzi în mărime de 100 unități convenționale, care a fost achitată.

La 05 mai 2011, Prim - adjunct al Procurorului General emite ordonanța de anulare a ordonanțelor de încetare a urmăririi penale cu reluarea urmăririi penale, fiind indicat motivul că procurorul, la adoptarea hotărârii de încetare a urmăririi penale, a admis erori de drept și de fapt, exprimate prin aprecierea necorespunzătoare a circumstanțelor cazului, fapt care l-a lipsit de obiectivitate în aprecierea acțiunilor făptuitorului și personalității acestuia ceea ce exclude caracterul legal al hotărârii procesuale în cauză.

Astfel, procurorul ierarhic superior, în ordonanța din 05 mai 2011 de anulare a ordonanțelor din 24 februarie 2011 și 25 februarie 2011 de încetare a urmăririi penale, nu a indicat inexistența în fapt a circumstanțelor care a determinat adoptarea acestor hotărâri sau că au dispărut circumstanțele pe care se întemeia hotărârea luată de procurorul ierarhic inferior. Concluzia procurorului ierarhic superior despre excluderea caracterului legal al hotărârii procesuale numai din faptul că s-a dat o apreciere necorespunzătoare circumstanțelor cazului ce l-a lipsit pe procurorul ierarhic inferior de obiectivitate în aprecierea acțiunilor făptuitorului și personalității lui, nu cade sub incidența prevederilor art. 287 alin. (1) Cod de procedură penală.

Nu au fost indicate, potrivit prevederilor art. 287 alin. (4) Cod de procedură penală, nici fapte noi, recent descoperite ori un viciu fundamental în cadrul urmăririi penale precedente.

Potrivit rechizitoriului învinuirea înaintată lui Ion Digori nu corespunde dispozitivului art. 361 Cod penal, și anume lipsește calificativul prin sintagma „care acordă drepturi și eliberează de obligații”.

Ilegal instanțele de fond au indicat în hotărârile de condamnare că Ion Digori a folosit documentele false care acordă drepturi, odată ce în învinuire și rechizoriu acest calificativ lipsește.

Mai mult, instanța de apel a ajuns la aprecieri contradictorii a probelor indicând de sinestătător faptul de acordare a drepturilor, iar la analiza argumentelor apelului acuzatorului de stat indică că „nu a fost stabilit și identificat cu certitudine de care anume obligații a fost eliberat inculpatul Ion Digori”.

Nu poate fi invocat faptul că nu a fost atacată la judecătorul de instrucție ordonanța din 05 mai 2011, deoarece prevederile art. 7 alin. (2) Cod penal și 22 Cod de procedură penală, sunt cerințe imperative ale legii.

Conform ordonanței organului de urmărire penală din 11 august 2011 expertii, Alexandr Gordînschi și Ana Sîrghii la 18.04.2012 au prezentat procurorilor procesul-verbal nr. 874 despre imposibilitatea efectuării expertizei în lipsa următoarelor documente pentru efectuarea reparației taberei de odihnă „Codru”, necesare pentru stabilirea corespunderii lucrărilor efectuate real, cartea tehnică a taberei, necesară pentru stabilirea calității lucrărilor, dosarul cadastral și dosarul de inventariere tehnică în original, necesare pentru verificarea volumelor și extrasul din Registrul bunurilor imobile, necesar pentru stabilirea legalității imobilelor.

La 24.05.2012 procurorul a dispus din nou efectuarea expertizei, pentru rezolvarea aceluiași întrebări (nr. 2232 din 07.11.2012) care a fost efectuat numai de

unul dintre cei doi experți, Alexandr Gordînschi, care anterior a decis imposibilitatea efectuării acesteia fără documentele menționate supra.

Instanțele de fond nu au analizat critic raportul de expertiză nr. 2232 din 07.11.2012 ce trezește dubii, acest raport fiind o pretinsă probă bazată pe presupuneri și contrar prevederilor art. 389 alin. (2) Cod de procedură penală, a fost pusă la baza sentinței de condamnare.

Martorii audiați în cadrul cercetării judecătorești au declarat despre executarea tuturor lucrărilor indicate în procesele-verbale prezentate de acuzator de stat ca fiind false.

Concluzia instanțelor de fond referitor la dezacordul cu argumentele apărării asupra inadmisibilității urmăririi penale, tragerii la răspundere și pedepsirii de mai multe ori, lipsa cererii apărării în cadrul urmăririi penale de încetare a procesului penal și înaintarea unei cereri doar de scoaterea lui Ion Digori de sub urmărirea penală, este ilegală deoarece aceste prevederi legale sunt imperative.

6. Pe marginea recursului procurorului, a prezentat referință avocatul Ion Gavriiliuc, care a solicitat respingerea acestuia ca fiind inadmisibil.

7. Judecînd recursurile declarate în baza materialelor dosarului și în raport cu motivele invocate, Colegiul penal lărgit consideră că acestea urmează a fi respinse, din următoarele considerente.

7.1. Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6), 11), 12), 15), 16) Cod de procedură penală, hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile cînd hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apel, persoana condamnată a fost judecată anterior în mod definitiv pentru aceeași faptă sau există o cauză de înlăturare a răspunderii penale, faptei i s-a dat o încadrare juridică greșită, instanța de judecată internațională, prin hotărîre pe un alt caz, a constatat o încălcare la nivel național a drepturilor și libertăților omului care poate fi reparată și în această cauză, norma de drept aplicată în hotărîrea atacată contravine unei hotărîri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție.

Însă, la judecarea cauzei, Colegiul lărgit reține că, nu a fost constatată prezența în speță a unei erori de drept, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Astfel, se relevă că, respectînd prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecînd apelurile înaintate de procuror și avocatul Ion Gavriiliuc în numele inculpatului, a verificat minuțios legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, fiind cercetate suplimentar probele administrate de prima instanță, astfel ajungînd la concluzia corectă enunțată supra la pct. 4.1. din prezenta decizie.

La fel, în sensul prevederilor art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea apelurilor declarate de procuror și avocatul Ion Gavriiliuc în numele inculpatului, precum și motivele adoptării soluției.

În acest context, instanța de recurs, menționează că din conținutul deciziei instanței de apel rezultă, că instanța de apel corect a constatat fapta și circumstanțele săvîrșirii infracțiunii de către inculpatul Ion Digori, descriindu-le în partea descriptivă, ulterior, motivînd concluzia de vinovăție a acestuia.

Verificînd procesul-verbal al ședinței de judecată a instanței de apel (f.d.99-106, vol.III) și, lecturînd textul deciziei adoptate în cauză, rezultă că instanța de apel la judecarea apelului înaintat în cauză, a respectat întocmai prevederile art. art. 415, 417 Cod de procedură penală, concluziile fiind întemeiate pe probele legal administrate și verificate în ședința de judecată a instanței de apel, acestea fiind date citirii în ședința de judecată și reflectate în procesul-verbal, iar partea apărării nu a solicitat audierea suplimentară a martorilor, fiind audiat pe viu doar inculpatul, iar procesul-verbal al ședinței de judecată, ulterior, nu a fost obiectat de către părți în ordinea prevăzută de legislația procesuală.

Sub acest aspect, Colegiul penal lărgit atestă că instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis careva erori de drept, care ar impune casarea deciziei adoptate.

Astfel, Colegiul penal lărgit, reține că instanța de apel, verificînd minuțios probele administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, fiind stabilite cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungînd la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului Ion Digori în săvîrșirea infracțiunilor prevăzute de art. art. 361 alin. (1) și 190 alin. (2) lit. d) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă echitabilă ținîndu-se cont de prevederile art. art. 61, 75 Cod penal.

Criticilor formulate de recurenți enunțate la pct. pct. 5., 5.1. a prezentei decizii, instanța de apel le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie la pct. 4.1. soluție, pe care instanța de recurs o însușește pe deplin, și a cărei reluare nu se mai impune, avînd în vedere și faptul că verificînd hotărîrea judecătorească în raport și cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, în sensul că nu se identifică existența și a altor motive care analizate din oficiu să ducă la casare, urmează a se constata că recursurile declarate sunt inadmisibile.

7.2. La fel, instanța de recurs menționează, că din textul recursurilor înaintate se evidențiază că recurenții în mod decisiv, își motivează recursul prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, însă, motivele de reapreciere a probelor țin de starea de fapt a cauzei și nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

În acest context, Colegiul penal lărgit, reține corectă concluzia instanței de apel referitor la probele ce au confirmat vinovăția inculpatului de săvîrșirea infracțiunilor prevăzute de art. art. 361 alin. (1), 190 alin. (2) lit. d) Cod penal, și anume: declarațiile reprezentanților părții vătămate, Consiliului raional Strășeni, Iulia Zabunov (f.d.408-410, vol.II) și Tudor Anton (f.d.427-431, vol.II); martorilor Artur Oltean (f.d.424-424, vol.II); Nicolae Robu (f.d.416-419, vol.II); Gheorghe Osnaci (f.d.444-445, vol.II); Constantin Ionița (f.d.447-448, vol.II); contractul de antrepriză nr. 19 din 24.04.2009, prin care se confirmă faptul că, între Consiliul raional Strășeni și S.R.L. „Bilan Grup” a fost încheiat un contract pentru construcția stației de epurare, reparația capitală a unui bloc și reparația curentă a altor obiecte în valoare totală de 1.584.922,67 lei (f.d.20-21, vol.I); procesul-verbal de control a volumelor și costului lucrărilor executate la obiectivul „Reparația și reconstrucția Taberei de odihnă „Codru” din r-nul Strășeni” nr. 03-5/6 din 31.03.2010, prin care

se confirmă faptul că, reparația și reconstrucția a fost execută în baza contractului de antrepriză nr. 19 din 24.04.2009. Valoarea lucrărilor contractate constituie suma de 1.584.922,67 lei (f.d.49-50, vol.I); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 19.05.2010, cu planșă fotografică, potrivit căruia un bloc pentru copii și parțial blocul cantinei sunt demolate, la blocul alimentar parțial demolat, există săpături pentru fundație, grămezi cu pietriș și nisip, alte materiale de construcție (f.d.52-64, Vol.I); procesele-verbale de ridicare din 19.05.2010 și 24.05.2010, potrivit cărora de la Consiliul raional Strășeni și de la S.C. „Bilan Grup” S.R.L., s-a efectuat ridicarea originalelor proceselor-verbale a lucrărilor executate: nr. 1 din mai 2009, în sumă totală de 90.092,75 lei, nr. 2 din iunie 2009, în sumă totală de 273.195,10 lei, nr. 3 din iulie 2009, în sumă totală de 126.614,40 lei; fără număr pentru anul 2009, în sumă totală de 156.340,73 lei, care a fost corectat în nr. 4.1 din decembrie 2009 „Lucrări de demolare”, în sumă de 50.145,34 lei, nr. 4.2 din decembrie 2009 „Lucrări de construcții”, în sumă de 6.956,84 lei și nr. 4.3 din decembrie 2009 „Procurarea materialelor” în sumă de 99.238,55 lei, care sunt semnate, aprobate și în temeiul cărora s-au efectuat achitări (f.d.66-88, 90-107, vol.I); raportul de expertiză tehnică a documentelor nr. 410, 415-419 din 20-25.08.2010, potrivit căruia în procesele-verbale a lucrărilor executate semnăturile la rubrica cu numele lui Ion Digori, au fost executate însuși de către acesta și impresiunile de ștampilă cu inscripția „Bilan Grup” S.R.L. au fost create cu ștampilele acestei întreprinderi (f.d.167-180, vol.I); raportul de expertiză nr. 2232 din 07.11.2012, potrivit căruia, volumul lucrărilor de reparație efectuate de către S.R.L. „Bilan Grup”, la obiectivul Tabăra „Codru”, potrivit proceselor-verbale nr. 1, 2, 3 și 4, nu au fost efectuate în volum deplin (f.d.330-332, vol.II); sentința Judecătoriei Strășeni din 04.11.2010, prin care Gheorghe Osnaci a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 329 alin. (1) Cod penal (f.d.282-284, vol.II).

Totodată, recursul ordinar declarat de procuror este fondat în drept pe temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, că instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Însă, în recursul respectiv, ignorându-se prescripțiile art. art. 429-430 Cod de procedură penală, nu este specificat care ar fi esența circumstanțelor că instanța a admis o eroare gravă de fapt, raportată la exigențele art. 6 pct. 11/1) Cod de procedură penală, care a afectat soluția instanței, fiind omisă în totalitate argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens (*pct. 5. din decizie*).

Instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al acuzării cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica, deoarece, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Colegiul atestă, că un alt argument esențial, care stă la baza recursului declarat de procuror este dezacordul cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului în baza art. art. 361 alin. (1), 190 alin. (2) lit. d) Cod penal.

Colegiul penal lărgit evidențiază, că pentru a reîncadra acțiunile inculpatului din art. 361 alin. (2) lit. d) Cod penal în art. 361 alin. (1) Cod penal, instanțele de fond au reținut că, nu a fost prezentată nici o probă pertinentă, concludentă și admisibilă, care ar confirma incontestabil faptul că inculpatul Ion Digori a confecționat toate procesele-verbale ale lucrărilor efectuate cu nr. 1 din mai 2009, nr. 2 din iunie 2009, nr. 3 din iulie 2009 și nr. 4 din decembrie 2009, în care a inclus

date false, care atestau faptul că au fost efectuate lucrări în sumă de 646.242,68 lei, dintre care lucrări în sumă de 90.844 lei în realitate nu au fost efectuate.

Concluzia instanțelor de fond a fost bazată pe declarațiile reprezentantului părții vătămate Tudor Anton și a martorilor Gheorghe Osnaci, Nicolae Robu, Constantin Ionița, care în ședința primei instanțe au confirmat că devizul de cheltuieli pentru reparația taberei de odihnă „Codru”, a fost întocmit în baza informației colectate pentru anii precedenți, însă când s-au început lucrările, s-a stabilit necesitatea efectuării unor lucrări adăugătoare, pentru care urma a fi efectuate corectări în devizul de cheltuieli, însă acestea n-au fost efectuate din vina Consiliului raional Strășeni și a serviciilor acestora, însă de fapt toate lucrările au fost efectuate, inclusiv prin prepararea betonului și turnarea acestuia la întărirea fundațiilor existente, la ziduri, parapete, drum spre veceu, scena de vară, bazin și altele, și care au fost în coraborare cu declarațiile inculpatului Ion Digori.

Astfel, instanțele de fond corect au exclus din învinuirea inculpatului Ion Digori, învinuirea în partea falsificării proceselor-verbale cu nr. 1 din mai 2009 și nr. 3 din iulie 2009 ale lucrărilor efectuate, în care la pct. 10 și respectiv pct. 1, sunt indicate lucrări de preparare a betonului și betonare, în sumă totală de 6.303 lei, iar cu majorările prevăzute în sumă totală de 10.378 lei, precum și învinuirea în partea falsificării procesului-verbal nr. 2 ale lucrărilor efectuate la pct. 18, care se referă la efectuarea lucrării a 327,3 m² pardoseală din materiale plastice, montate pe suport existent, curățate, inclusiv pervazurile din PVC, în încăperi cu suprafețe mai mari de 16 m², cu covor PVC lipit cu prenadex, în sumă de 33.248 lei, valoarea căreia, calculată cu toate adausurile, este de 54.800 lei, deoarece în ședința de judecată reprezentantul părții vătămate Tudor Anton și martorii Osnaci, Nicolae Robu și Constantin Ionița, precum și inculpatul Ion Digori, au confirmat faptul executării acestei lucrări, și totodată au explicat că la momentul demolării parțiale a blocului cantinei, aceste pardoseli din materiale plastice, pentru a nu fi deteriorate la lucrări de demolare, au fost cu acuratețe demontate, de fapt ca și boilerul pentru încălzirea apei, și depozitate cu condiția instalării după construcția blocului cantinei.

Deci, Colegiul reține ca întemeiată excluderea din învinuirea inculpatului Ion Digori, falsificarea inclusă în procesele-verbale ale lucrărilor efectuate în sumă de 65.178 lei, și anume lucrări de prepararea betonului, betonarea și pardoseala, care de fapt au fost efectuate și urmau a fi achitate de către Consiliul raional Strășeni.

Totodată, se reține ca întemeiată constatarea instanțelor de fond referitor la vinovăția inculpatul Ion Digori de falsificarea procesului-verbal nr. 4 din decembrie 2009, în care sunt incluse pct. 18 și 19, care se referă la lucrările a 560 kg cu armaturi din oțel beton OB 37 fasonate în atelier de șantier cu diametrul barelor pînă la 8 mm inclusiv, în sumă de 4373 lei și a 2000 kg cu armaturi din oțel beton OB 37 fasonate în atelier de șantier cu diametrul barelor peste 8 mm inclusiv, în sumă de 15.071 lei, în sumă de 19.444 lei, valoarea calculată cu adausurile a căroră este de 25.666 lei, adică suma care de fapt nu constituie daune în proporții mari prevăzute de art. 126 Cod penal.

În acest context, Colegiul penal lărgit reține ca întemeiat, și excluderea de către instanțele de fond din învinuirea inculpatului semnul calificativ - „eliberează de obligații”, deoarece nu a fost prezentată nici o probă pertinentă, concludentă și admisibilă, care ar confirma faptul că, prin includerea în procesul-verbal nr. 4 din decembrie 2009 a unor date false, inculpatul Ion Digori putea fi eliberat de îndeplinirea unor obligații.

În aceeași ordine de idei, deoarece instanțele de fond au exclus din învinuirea inculpatului Ion Digori învinuirea în partea lucrărilor efectuate în sumă de 65.178 lei, întemeiată a fost și excluderea din învinuire semnul calificativ prevăzut de art. 190 alin. (4) Cod penal - „*cu cauzarea de daune în proporții mari*”, acțiunile fiind recalificate de la art. 190 alin. (4) Cod penal la art. 190 alin. (2) lit. d) Cod penal, deoarece, a fost demonstrată vinovăția acestuia în săvârșirea infracțiunii de excrocherie, exprimată prin dobândirea banilor în sumă de 25.666 lei, pentru lucrări care de fapt nu au fost executate.

7.3. Instanța de recurs reține ca fiind neîntemeiate argumentele avocatului Ion Gavriliuc, precum că instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apel, or, decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care a dus la respingerea acestuia, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

Cu referire la pct. 11) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul evidențiază că norma dată prevede că, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului dacă persoana condamnată a fost judecată anterior în mod definitiv pentru aceeași faptă, temei ce de asemenea, nu este incident la cazul deferit examinării și care a fost desfășurat analizat în prezenta decizie.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că, nu este întemeiată critica din recursul avocatului, ce ține de aprecierea și interpretarea eronată în opinia acestuia a probelor, ce a dus la stabilirea greșită a faptelor, și că în speță persistă temeiul prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 15) Cod de procedură penală, că instanța de judecată internațională, prin hotărâre pe un alt caz, a constatat o încălcare la nivel național a drepturilor și libertăților omului care poate fi reparată și în această cauză, făcându-se referire la art. 419 Cod de procedură penală, potrivit căreia, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în prima instanță, iar aceasta urma să supună verificării nemijlocite toate probele anexate la dosar, dar să nu pună la baza soluției sale probele cercetate de instanța de fond, instanța le consideră ca neîntemeiate și menționează că, conform art. 414 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de apel, verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul - verbal.

Cu referire la temeiul invocat de recurenți în baza pct. 16) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul penal reține următoarele.

Pct. 16) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, poate fi invocat atunci când norma de drept aplicată în hotărârea atacată contravine unei hotărâri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție în cauze similare.

Acest temei este îndreptat spre unificarea practicii judiciare.

Or, se menționează că la invocarea temeiului respectiv de drept, sarcina probațiunii îi revine recurentului, care prin exemple elocvente cu referire la cauze concrete, trebuie să demonstreze faptul că instanța de recurs în cauze anterioare a adoptat soluții contradictorii cu cele reținute în speța în cauză.

Mai mult, se mai reține și faptul că, în spețe care pun problema divergenței de jurisprudență, rolul Curții nu este de a constata din oficiu asupra căror cauze s-a aplicat diferit normele de drept, ci acestea trebuie să fie indicate expres în textul recursului, pentru a fi supuse verificării.

Totodată, în această ordine de idei este necesar de menționat că Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat deja în jurisprudența sa, că simpla

existență a unei abordări jurisprudențiale diferite, la nivelul instanțelor naționale, asupra unor spețe similare, nu implică în mod automat o violare a dreptului la un proces echitabil.

De asemenea, Curtea a admis că o unificare a jurisprudenței naționale necesită o anumită perioadă de timp, astfel încât un interval rezonabil în care coexistă mai multe soluții jurisprudențiale asupra unor situații similare, este compatibil cu dreptul la un proces echitabil.

Prin urmare, Colegiul conchide că motivarea recursului avocatului prin prisma pct. 16) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, se consideră necorespunzătoare potrivit cerințelor avute în vedere de legislator la stabilirea acestui temei de recurs.

Instanța conchide că autorul recursului a solicitat încetarea procesului penal în temeiul art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. b) Cod de procedură penală, însă potrivit normei nominalizate, judecând recursul, instanța dispune achitarea persoanei sau încetarea procesului penal în cazurile prevăzute de prezentul cod.

După cum rezultă din recurs nu este menționat nici o normă de drept din Codul de procedură penală, care ar permite și argumenta juridic încetarea procesului penal în baza circumstanțelor invocate de recurent, prin urmare, solicitările avocatului sunt neîntemeiate.

Astfel, decizia instanței de apel cuprinde fondul apelurilor și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelurilor avocatului și acuzatorului de stat, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

Totodată, Colegiul penal lărgit menționează că, în cazurile reluării urmăririi penale după încetarea urmăririi penale sau după scoaterea de sub urmărire soluția dispusă de procurorul ierarhic superior trebuie să se bazeze pe motivele care sînt expres arătate în alin. (2) art. 22 Cod de procedură penală, în situația cînd hotărîrea anterioară de încetare a urmăririi penale sau de scoatere de sub urmărire a fost adoptată legal la acel moment reieșind din probele acumulate.

Însă pe lîngă motivele “fapte noi sau recent descoperite ori un viciu fundamental” menționate la art. 22 alin. (2) sau alin. (4) Cod de procedură penală, în practică se întîlnesc situații de reluare a urmăririi penale pentru temeiurile arătate la alin. (1) art. 287 Cod de procedură penală.

Astfel sintagma “se constată că nu a existat în fapt cauza care a determinat luarea acestei măsuri” presupune situația cînd procurorul ierarhic superior apreciază hotărîrea precedentă ca ilegală și neîntemeiată.

Acest caz include situațiile cînd procurorul ierarhic superior constată că greșit se interpretează legea privind temeiurile încetării urmăririi penale sau scoaterii de sub urmărire penală, de către procurorii inferiori.

În aceste cazuri ordonanța de reluare a urmăririi penale trebuie să fie motivată în sensul menționării erorii de drept și erorii de fapt.

Din aceste considerente instanța de recurs reține ca neîntemeiate argumentele avocatului Ion Gavriiliuc referitor la faptul că reluarea urmăririi penale după încetarea urmăririi penale este ilegală, deoarece persoana nu poate fi urmărită de două ori pentru aceeași faptă.

Nu poate fi reținut nici motivul achitării amenzii de către inculpatul Ion Digori, stabilită prin ordonanța de încetare a urmăririi penale din 25.02.2011, cu tragerea la răspundere contravențională, deoarece această ordonanță a fost anulată

prin ordonanța procurorului ierarhic superior din 05.05.2015, din motiv că procurorul, la adoptarea hotărîrii de încetare a urmării penale a admis erori de drept și de fapt, exprimate prin aprecierea necorespunzătoare a circumstanțelor cazului.

În baza celor constatate, Colegiul penal lărgit conchide că, instanța de apel a adoptat o hotărîre legală și întemeiată, astfel recursurile ordinare declarate în prezenta cauză, urmează a fi respinse, ca inadmisibile.

7. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Respinge, ca inadmisibile, recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Djulieta Devder și de avocatul Ion Gavriliuc în numele inculpatului, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 decembrie 2014, în cauza penală privindu-l pe ***Digori Ion Tudor***.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 25 iunie 2015.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Petru Moraru

Ghenadie Nicolaev

Constantin Alerguș

Nadejda Toma